

WILLEM HOOGVEEEN KUNSTENAAR

WERKEN TUSSEN POLDER EN MAATSCHAPPIJ

NUMMER 2 - SUNSATIION

Woord vooraf

Willem Hoogeveen heeft een enorm oeuvre achtergelaten! Groot werk, klein werk, objecten, schilderijen, schetsen. Daarnaast is er een groot archief vol krantenberichten en artikelen. We willen die nalatenschap beetje bij beetje ontsluiten. Dat doen we door het publiceren van deze boekjes. Die worden in kleine oplage gedrukt; we zetten ze ook op de website van de KVF: www.flevokunst.nl
Dit is het tweede nummer.

Willem was bijna vanaf het begin van de oprichting lid van de Kunstenaars Vereniging Flevoland. De KVF organiseert kunstprojecten en die vinden vaak plaats in de buitenwereld. Als Willem kans zag, dan deed hij mee, met als resultaat dat zijn naam veelvuldig voorkomt in het geheugen van de KVF. Voor dit tweede nummer van deze serie uitgaven hebben we gekozen voor de werken die hij maakte voor Sunsation.

In die periode maakten we nog niet zoveel foto's als in latere jaren en de flyers en verslagen waren niet altijd in kleur. Zwart-wit foto's, kopietjes... de resolutie laat soms wat te wensen over, maar we doen het ermee.

In deze periode verzorgde Fred van Welie, toen ook lid van de KVF, voor de vormgeving en fotografie. Veel van de foto's in dit boekje zijn door hem gemaakt. We zijn hem daar dankbaar voor.

JannieKeuper/Hein Walter

Colofon

Deze boekjes worden uitgegeven door stichting Luchtkastelen, de Kunstenaars Vereniging Flevoland en stichting De Zijderups.

De boekjes komen onregelmatig uit.

De boekjes kosten €10,- per stuk, inclusief porto en zijn te bestellen via de administratie.

Redactie:

Hein Walter

Administratie

heinwalter@tiscali.nl
06 51924882

SUNSATION 1994 - Thema: De Verbazing

In 1982 werd voor het eerst het festival Sunsation gehouden bij het Observatorium van Robert Morris. In de ochtend van de langste dag, bij de eerste zonnestralen, begon het evenement met het begroeten van de zon. Daarna kwamen dichters en schrijvers aan het woord en werd er muziek gespeeld.

1994 was het eerste jaar dat de Kunstenaars Vereniging Flevoland een bijdrage leverde aan het festival. Het thema was toen 'De Verbazing'. Met tijdelijke installaties en objecten geven zes kunstenaars vorm aan hun individuele of universele verbazing over de onstuitbare beweging van de natuur en de rol die het mensdom zichzelf daarin heeft toebedeeld.

De deelnemende kunstenaars waren: Hendrik Baartman, Frits Breekveldt, DAAD, Erik Petersen, Jeroen Stok en Willem Hoogeveen.

2004 was de laatste keer dat de KVF een rol speelde bij het festival. Alle elf keren heeft Willem meegedaan.

Het bijzondere aan dat project was dat de kunstenaars in de week voorafgaand aan Sunsation al op locatie aan het werk waren en daar vaak ook hun tent opsloegen en daar 's nachts bleven slapen.

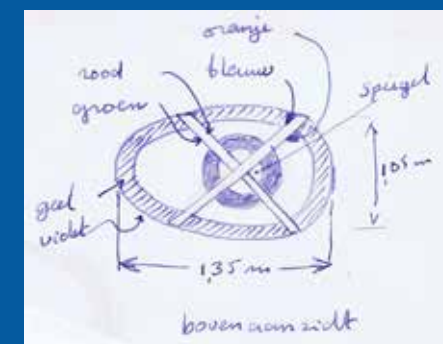
De kunstwerken werden opgesteld rondom de buitenste ring van het observatorium. Vanaf maandag 13 juni 1994 waren de kunstenaars in actie te bewonderen en het eindresultaat was te bezichtigen vanaf 17 t/m 22 juni.

Bij dat eerste jaar maakte Willem het werk 'Het Oog'.

Bij het ontwerp schreef hij: *De mens bepaalt zelf, onder andere door stemming, waarnaar en met welke intentie hij ergens naar kijkt. Maar onze ogen worden ook nogal eens door omstandigheden gedrongen ergens naar te kijken.*

Dit werk is zo gemaakt, dat het oog alle kanten van de wereld in kan kijken. De wind bepaalt waarnaar; de pupil is draaibaar. Ook kijkt het altijd naar boven, de kosmos in, en naar beneden, in jezelf. De pupil is van spiegelglas, zodat u zichzelf in het oog gespiegeld ziet. Want het gaat om u. U bent degene die zich kan verbazen.

Geel staat voor het weten, violet staat voor het onbewuste, blauw voor introvert, oranje voor activiteit, rood voor hartschicht en groen voor vruchtbaarheid.

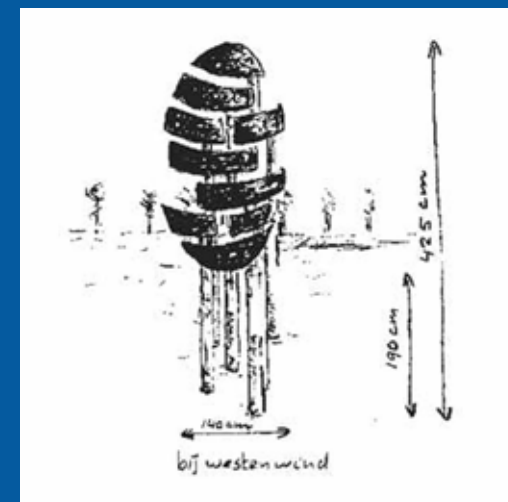
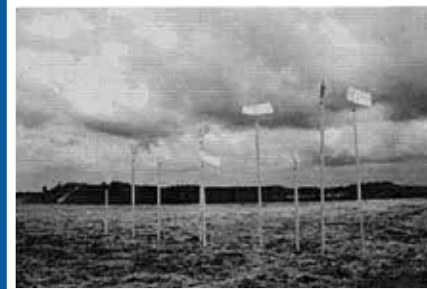

SUNSATION 1995 - Thema: Beweging in kunst, kunst in beweging

In 1995 waren het Hendrik Baartman, Frits Breekveldt, DAAD, Cor Sonke, Frea Lenger en Willem Hoogeveen die de werken op het terrein rond het Robert Morris Observatorium maakten.

Willem schreef bij zijn ontwerp 'Op de golven van de wind': *Beweging is een fascinerend fenomeen. Je weet nooit precies hoe het zal aflopen. Hoe het uiteindelijk uitpakt, is de vraag. Maar, wat is uiteindelijk, blijkt alweer een nieuw begin. Beweging is er voortdurend, ook al lijkt het*

soms of alles hetzelfde blijft. Na verloop van tijd zal blijken dat er veranderingen zijn opgetreden en dat alles verandert. Het beeld bestaat uit negen windwijzers. Alleen bij westenwind zullen de wijzers een figuur vormen: de spanten van een boot. Bij alle andere windrichtingen blijft de vorm een raadsel. De boot zal voortdurend in beweging zijn omdat de wind steeds van richting verandert.

SUNSATION 1996 - Thema:
Magisch moment '96, Flevoland leeft

In de zomer van 1996 maakten Hendrik Baartman, Frits Breekveldt, DAAD, Cor Sonke, Erik Petersen en Willem Hoogeven de werken rond het podium van Sunsation.

Willem maakte het werk **'Het volmaakte verbeeldend'**. Hij schreef erover:

*De basis een vierkant
plaatsbepalend voor de mens
in de schijnbare chaos,*

*daarbinnen de driehoek,
symbool voor het vuur;
hier binnen een bol -*

het volmaakte verbeeldend.

Kleuren: geel (verschillende soorten).

*De driehoeken zullen doorzichtig zijn,
zodat de bol erdoor schijnt.*

Hoogte: 2,5 meter; vierkant: 4,5 x 4, 5 m.

SUNSATION 1997 -
Thema: De verschijning

In de zomer van 1997 waren het Peter Bata, Frits Breekveldt, Frea Lenger, Erik Petersen, Karin van der Molen, Cor Sonke en Willem Hoogeven die de werken maakten

Willem schreef over zijn werk **'De aarde'**:
*De vrije markt wappert arrogant,
als de aarde verschijnt en eisen stelt
verliest de draaikont snel zijn Rambo-
status.*

Materiaal: hout, staal, doek.
De streepjescode is een vlag.

SUNSATION 1998 - Thema: Gezichten

In de zomer van 1998 waren het Johan IJzerman, Cor Sonke, Daad, Frea Lenger, Jacoba Schroevers, Karin van der Molen, Michel Bongertman, Peter Bata en Willem Hoogeveen die een werk maakten rond het thema Gezichten.

Droom, Luchtkasteel, Rivier, Obstakels, Lachen, Onvermijdelijk... dat was de titel van het werk van Willem. Hij schreef erover: Emoties zijn van het gezicht af te lezen. De vele gezichten van een mens. Zoals: vriendelijkheid + agressie + geluk + nieuwsgierigheid + nervositeit + onbevenging + naïviteit + hebberigheid + je kop in het zand steken.

Je reactie op gebeurtenissen kan verrassend zijn. Zelfs zo, dat je wel eens even niet bij jezelf wilt horen.

De gezichten van een mens worden weergegeven door een tros ballonnen. Ballonnen, omdat ze iets feestelijks uitstralen. Iedere ballon toont een emotie. De grote opgeblazen figuur in de schaduw van jezelf hoort er liefst even niet bij.

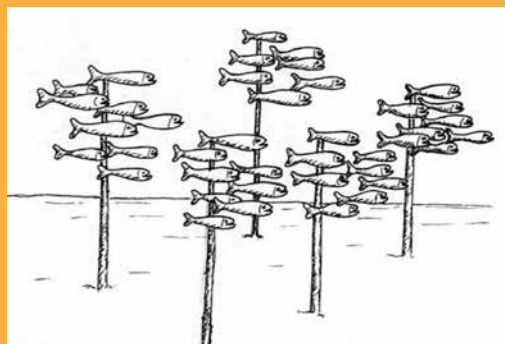
**SUNSATION 1999 -
Thema: De Herinnering**

In 1999 waren het Frea Lenger, Daad, Peter Bata, Michel Bongertman, Erik Petersen, Frits Breekveldt, Karin van der Molen en Willem Hoogeveen die een werk maakten.

Willem Hoogeveen plantte zijn kleurige vissen hoog in de wolken, maar wie goed keek zag tussen die vrolijke droogzwemmers ook een school zwarte vissen.

De titel van zijn werk was **De herinnering aan water.**

Willem schreef: *Toen het water verdwenen was, begon het te stuiven. De vissen schrokken en zochten een nieuwe tijdsbesteding op de vruchtbare weidse vlakke. Wat bleef was de herinnering aan water.*

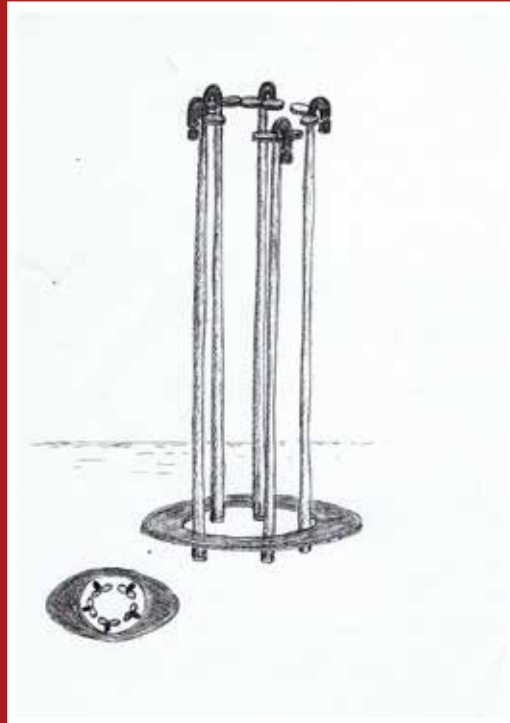
SUNSATION 2000 - Thema: De Verjonging

In 2000 lieten Robert Bosari, Michel Bongertman, Gré Dubbeldam, , Karin van der Molen, Cor Sonke, Johan IJzerman en Willem Hoogeveen zich inspireren door het thema De Verjonging.

Willem Hoogeveen liet in zijn bijschrift weten niet te hopen dat verjonging een ontkenning betekent van ouder worden. Elke periode in het leven is het leven waard, ook die met gebreken. De titel die hij zijn werk meegaf was **Viagra.**

Letterlijk schreef hij: *Eigenlijk voelen wij ons ontzettend beledigd als wij ouder worden -*

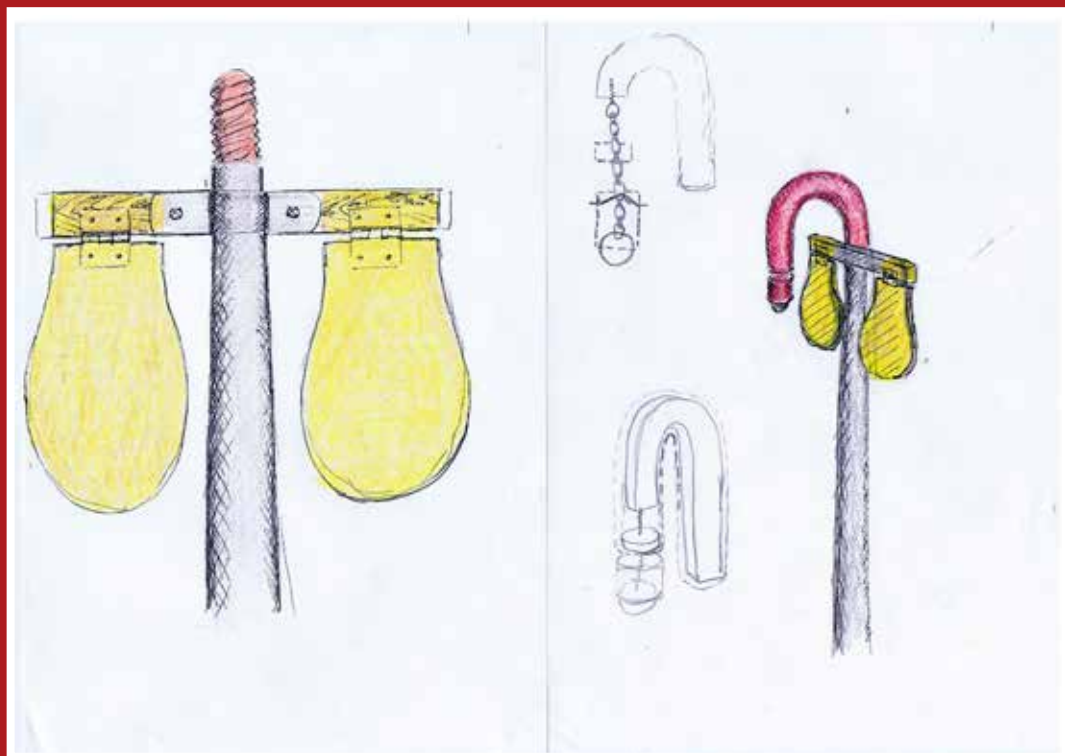

SUNSATIION 2001 - Thema: Pop en Poëzie

Voor de achtste keer nam de Kunstenaars Vereniging Flevoland deel aan het jaarlijks evenement Sunsation ter gelegenheid van de zomerzonnewende in de vroege ochtend van zaterdag 23 juni 2001.

De deelnemende kunstenaars waren: Michel Bongertman, Sonja Rosing, DAad, Karin van der Molen, Cor Sonke en Willem Hoogveen.

Willem bracht een ode aan muziek en muzikanten die hun eigen geluid verkiezen boven de verlangens van de platenmaatschappij en de markteconomie.

SUNSATION 2002 - Thema: Liefde

Voor de negende keer nam de Kunstenaars Vereniging Flevoland in samenwerking met de Stichting Zonnewende Flevoland deel aan het jaarlijks evenement Sunsation. Sonja Rosing, Erik Petersen, DAAD, Frits Breekveldt, Hein Walter, Frea Ienger, Cor Sonke, Michel Bongertman, Karin van der Molen en Willem Hoogeveen waren de deelnemende kunstenaars.

Willem zijn commentaar op het thema was ironisch: *In de wolken van verliefdheid, die wolken blijken nogal eens te verdwijnen.*

Hij legde van klei een kleedje met wolkenvormen neer op het gras. Daarbij maakte een staand, lichtblauw object dat je kan beschouwen als een figuur met benen en handen. De rest van het lichaam is blijkbaar opgelost, weggewaaid.

SUNSATION 2003 - Thema: De verwarring

Chaos, wanorde, verlegenheid, zoeken, schreef Willem bij zijn ontwerp.

Een kleurrijk werk met veel kleinere vormen. Gezichten, harten en een figuur die met zijn handen naar zijn hoofd grijpt. Anthea Simmonds, Cor Sonke, Sonja Rosing, Mariël Bisschops, Linda Verwaijen, Awni Sami en Michel Bongertman waren de andere kunstenaars.

SUNSATION 2004 - Thema: Zuiderwind

Tien kunstenaars van Kunstenaarsvereniging Flevoland sloten zich – voor de laatste keer - bij het Festival en lieten zich die keer inspireren door de vier windrichtingen: de Amerikaanse Westenvind, de meditatieve Oosterse Wind, de Noordelijke Wind van de Noormannen en de warme Wind van Afrika; daaromheen kwamen een groot aantal ontdekkingsreizigers in woord tot leven.

De kunstenaars werkten die laatste keer in tweetallen.

Anthea Simmonds en Michel Bongertman, Karin van der Molen en Sonja Rosing, Mariël Bisschops en Linda Verwijen, Daad en Hein Walter en Cor Sonke en Willem Hoogeveen.

Tot en met 26 juni van dat jaar waren de werken te bezichtigen op het terrein van het Observatorium.

Hein Walter schreef een gedicht bij het werk van Cor en Willem:

Noord

*Europa is het centrum van de geschiedenis.
De mens begon de wereld eeuwen geleden*

*met de vraag: Waar ben ik?
We zijn gaan zoeken naar het antwoord*

*op plaatsen waar de mensen nog niets vroegen.
We noemen dat ontdekkingsreizen.*

*Zo vonden we het Noordelijke ijs, het goud
in het oerwoud, de slaaf in Timboektoe.*

*We namen bezit van de tijd en gaven in ruil
daarvoor ons langst houdbare erfgoed: vervuiling.*

*In het kielzog van onze ontwikkeling drijven
de uitwerpselen van de vernieuwing, op de ijsberg*

*staat in kleine lettertjes ons afval geschreven en zelfs
op de bodem van de oceaan staat onze vingerafdruk.*

*Dus is het tijd voor Vikingen om antwoord te geven
op onze vraag en terug te geven wat van ons is.*

SUNSATATION 2001

Pop en Poëzie

Zaterdag 23 juni 2001

05.00 - 08.30 uur

Observatorium Robert Morris, Lelystad

Ernst 'Doe Maar' Jansz

Eva Gerlach

Maarten van Roozendaal

Rick 'Tröckener Kecks' de Leeuw

Ilja Pfeijffer

Joris van Casteren

André Manuel

Absurdo

Jan J. Pieterse

Marijke Kienhuis

Gerard Beense

Frouke Hansum

DAAD

Cor Sonke

Sonja Rosing

Willem Hoogeveen

Michel Bongertman

Karin van der Molen

(kunstenaars vereniging flevoland)

Met dank aan: Provincie Flevoland, Gemeente Lelystad, Readershouse, Hotel Mercure Lelystad, Rabobank Lelystad, Grontmij Flevoland, Almere Woonmarkt, KarmaC Drukwerk Lelystad, Moes Bouwbedrijf BV, Oranjewoud BV, Van der Vorm Vastgoed, WAV producties Dronten en Het Flevo-landschap

Info: stichting zonnewende, w.l. 0320-219161, Lelystad - Vrijgeving, Fred van Wille

stichting zonnewende

In de wolken

De Emmeloorse kunstenaar Willem Hoogeveen legt een zandlaag tussen de uitgespannen lijntjes. Oftewel, een wolkenveld op het grasveld van observatorium Robert Morris. (Foto Optima Foto)

Voeten boven het gras, want verliefden 'zweven'

van een onzer verslaggevers

LELYSTAD - Keurig binnen de lijntjes plamuurt hij een zandlaag op het gras. De Emmeloorse kunstenaar Willem Hoogeveen legt een 'kleeftje' op het terrein van observatorium Robert Morris. Een kleeftje dat een wolkenlucht voorstelt en twee verliefde mensen 'draagt'. Maar liefde kan voorbijgaan, ook dat is te zien in het kunstwerk.

De Liefde is dit jaar het thema van Sunsatation. Morgenochtend in alle vroegte, 5.19 uur om precies te zijn, wordt het opgaan van de eerste zomerzon gevierd

met een programma vol muziek, dans, poëzie en andere kunstvormen. In de aanloop naar dit, in de woorden van de organisatie, 'magische moment', gaan kunstenaars uit de regio met het thema aan de slag. Ze zetten een tent op naast het observatorium en laten een kunstobject verrijzen.

Hoogeveen, geen onbekende op Sunsatation, is maandag en dinsdag nog druk aan het werk geweest in zijn atelier en reed zijn half afgebouwde kunstwerk woensdag naar Robert Morris. Gisteren legde hij er de laatste hand aan. De zandlagen verbeel-

den wolken in de lucht. De achterliggende gedachte is niet moeilijk te raden: verliefde mensen zijn 'in de wolken'.

Twee abstracte mensfiguren symboliseren een koppel 'in love'. Beide benen een stukje van de grond, ze zweven en beetje. Ewens is het verliefde stel vaak vormgegeven. Valt er voor het publiek nog wat in te vullen, zegt Hoogeveen. Zelf interpreteert hij het als 'getekend door het leven'. Kijk, het is niet alleen maar rozegeur en maneschijn. Dat zal zijn kunstwerk de komende weken steeds meer uitbeelden. 'Langzaam zal het gras door het zand groeien. De

wolken vervagen, de liefde gaat voorbij.' Even speelde hij met de gedachte om roze wolken op het veld te leggen. 'Maar dan heb je kleurstoffen nodig en ik werk liever op de natuurlijke manier.'

Zelf gelukkig in de liefde? 'Ja, ik ga al jaren met iemand om. Even verderop draait de Lelystadse dichter/beeldend kunstenaar DAAD een sjekkie. Voor hem liggen twee stalen constructies op de grond. Heeft bepaald geen gelukkige voorbereiding gehad. 'Ik had mijn spullen opgeslagen bij 't Goed in Lelystad. Veiligachter hek, dacht ik. Toch

is een deel gestolen, inclusief vier rollen prikkeldraad.' Toch zal zijn kunstwerk op tijd klaar zijn: twee vlinders die een ballon vasthouden. 'Een mannetje en een vrouwtje, ik ben hetero. Maar iedereen mag erin zien wat hij of zij wil.' De ballon staat symbool voor het breekbare van de liefde. En de vlinders? Die zitten in je buik als het goed is. Het prikkeldraad wordt tussen de stalen vlinders door gespannen: liefde heeft ook een ruwe kant.

Hoe staat het er bij DAAD voor? 'Ik ben solo, zoals dat heet. Maar ik heb wel vriendinnen. Die komen hier trouwens ook kijken.'

Kunstenaars Vereniging Flevoland omlijst spektakel Sunsation 1998

LELYSTAD— Voor het vijfde jaar activiteitenprogramma verzorgt de Kunstenaars Vereniging Flevoland een aantal speciale tentoonstellingen rond het dichtere spektakel Sunsation.

Vanaf 12 juni zijn negen KVV-locus lang met het verspreiden van objecten met het thema 'Geellicht'. Deze kunstenaars stellen zich de komende weken via album bijeen aan in tentoonstellingen. Tegenwoordig zijn er vijf tentoonstellingen: twee op zaterdag 13-14 juni langs de kansen bij het Waterschap Oostvaardersplassen.

Daarboven komt ook Johan Vanman in twee beelden op zijn actieve schilderijen. In het eerste worden verschillende vormen van muziek en dans opgetuurd in een ruimte. In het tweede is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen. Het tweede beeld is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen.

Daarboven komt ook Johan Vanman in twee beelden op zijn actieve schilderijen. In het eerste worden verschillende vormen van muziek en dans opgetuurd in een ruimte. In het tweede is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen. Het tweede beeld is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen.

Daarboven komt ook Johan Vanman in twee beelden op zijn actieve schilderijen. In het eerste worden verschillende vormen van muziek en dans opgetuurd in een ruimte. In het tweede is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen. Het tweede beeld is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen.

Daarboven komt ook Johan Vanman in twee beelden op zijn actieve schilderijen. In het eerste worden verschillende vormen van muziek en dans opgetuurd in een ruimte. In het tweede is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen. Het tweede beeld is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen.

Daarboven komt ook Johan Vanman in twee beelden op zijn actieve schilderijen. In het eerste worden verschillende vormen van muziek en dans opgetuurd in een ruimte. In het tweede is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen. Het tweede beeld is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen.

Daarboven komt ook Johan Vanman in twee beelden op zijn actieve schilderijen. In het eerste worden verschillende vormen van muziek en dans opgetuurd in een ruimte. In het tweede is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen. Het tweede beeld is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen.

Daarboven komt ook Johan Vanman in twee beelden op zijn actieve schilderijen. In het eerste worden verschillende vormen van muziek en dans opgetuurd in een ruimte. In het tweede is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen. Het tweede beeld is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen.

Daarboven komt ook Johan Vanman in twee beelden op zijn actieve schilderijen. In het eerste worden verschillende vormen van muziek en dans opgetuurd in een ruimte. In het tweede is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen. Het tweede beeld is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen.

Daarboven komt ook Johan Vanman in twee beelden op zijn actieve schilderijen. In het eerste worden verschillende vormen van muziek en dans opgetuurd in een ruimte. In het tweede is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen. Het tweede beeld is een abstracte compositie van lijnen en vlakken die een gevoel van beweging oproepen.

Op Schokland, in Lelystad, Almere, Emmeloord, Arnhem, Groningen, Addis Abeba enz. Al snel vond ik dat binnententoonstellingen te mager bezocht werden en kwam ik er achter dat er in Flevoland weinig mogelijkheden zijn om te exposeren. Ik ben driedimensionaal gaan werken en kort daarna werd de openlucht het werkterrein. Dat is een uitdaging, de weidse vlakke in Flevoland en de mensen die vanuit lang het water komen. De maak wil ik er in wat het beste is voor mijn ontwikkeling. De enige grens die ik mijzelf opleg is niet of het werk verkoopt, maar dat er een lijn moet zijn naar mens en maatschappij en dat vorm en kleur, luchtig, helder en optimistisch zijn. Geregeld werk ik samen met anderen aan een werk of uitgaand van een thema maakt ieder zijn eigen ding. Een combinatie van activiteiten is voor mij ideaal. Regelmatig worstelen met anderen om tot iets te komen, waardoor je elkaar inspireert en opjut. En na de samenwerking weer de rust van de eigen werkplaats.

Vorig jaar zomer liet ik mij leiden door bewoners uit een afbraakbuurt, de Vogelwijk in Emmeloord. Zij vertelden het verhaal van hun wijk. Samen met anderen verbeelde ik dit stukje geschiedenis. Op de dichtgespijkerde huizen zijn de komst van de wasmachine, de tv, de gaskachel, de saamhorigheid en het leven met grote gezinnen in kleine huizen geschilderd. Het ter kerk gaan en het doorzakken in het café. De jacht van een stadswacht op Jan die aan de waterkant een flesje bier zou drinken en daarom werd opgesloten, maar ook het overlijden van buurtbewoners. De mensen kwamen kijken, reageerden en bekritiseerden, wat weer leidde tot nieuwe ideeën. Doel was een waardig afscheid van de buurt. Het einde, tevens de eerste stap naar een nieuw begin.

Hoogeveen

'Als een vogeltje zo vrij voelde ik me toen ik ontslagen was en in de WW zat. Jaren heb ik in fabrieken gewerkt. Als planner en als metaalbewerker. Daar moest je natuurlijk vindingrijk en creatief zijn, alleen mochten de ideeën de grenzen van het bedrijfsbelang niet te buiten gaan. Na de reorganisatie kwam ik dus zonder werk, wat nu? Ik ben gaan schilderen. Hier vond ik de onbegrensde creatieve mogelijkheden die ik op mijn werk miste. Dit was een openbaring en werd een passie. Hierin wilde ik me ontwikkelen. Maar geen kunstwerken van metaal wat logisch zou zijn. Ik kon, toen, even geen lasapparaat meer zien.

Vanaf 1991 stel ik mijn werk tentoon.

Op Schokland, in Lelystad, Almere, Emmeloord, Arnhem, Groningen, Addis Abeba enz. Al snel vond ik dat binnententoonstellingen te mager bezocht werden en kwam ik er achter dat er in Flevoland weinig mogelijkheden zijn om te exposeren. Ik ben driedimensionaal gaan werken en kort daarna werd de openlucht het werkterrein. Dat is een uitdaging, de weidse vlakke in Flevoland en de mensen die vanzelf langs het werk komen. Ik maak wat ik wil en wat het beste is voor mijn ontwikkeling. De enige grens die ik mijzelf opleg is niet of het

werk verkoopbaar is, maar dat er een lijn moet zijn naar mens en maatschappij en dat vorm en kleur, luchtig, helder en optimistisch zijn. Geregeld werk ik samen met anderen aan een werk of uitgaand van een thema maakt ieder zijn eigen ding. Een combinatie van activiteiten is voor mij ideaal. Regelmatig worstelen met anderen om tot iets te komen, waardoor je elkaar inspireert en opjut. En na de samenwerking weer de rust van de eigen werkplaats.

Vorig jaar zomer liet ik mij leiden door bewoners uit een afbraakbuurt, de Vogelwijk in Emmeloord. Zij vertelden het verhaal van hun wijk. Samen met anderen verbeelde ik dit stukje geschiedenis. Op de dichtgespijkerde huizen zijn de komst van de wasmachine, de tv, de gaskachel, de saamhorigheid en het leven met grote gezinnen in kleine huizen geschilderd. Het ter kerk gaan en het doorzakken in het café. De jacht van een stadswacht op Jan die aan de waterkant een flesje bier zou drinken en daarom werd opgesloten, maar ook het overlijden van buurtbewoners. De mensen kwamen kijken, reageerden en bekritiseerden, wat weer leidde tot nieuwe ideeën. Doel was een waardig afscheid van de buurt. Het einde, tevens de eerste stap naar een nieuw begin.